

Č. 9 DRUHÉ PATRO Školní rok 2016/2017

Autorský časopis žáků ZŠ

Ročník 15

V tomto čísle nepřehlédněte:

Druhé patro v Trinci – 195

Zvířata v přírodopise – 200

Slavíme Den dětí – 203

Staví se školní bazén? – 204

Jak se třídí odpad – 206

Papírová katastrofa – 214

Květen

Měsíc květen pro mne přináší plno krásných věcí, většinou začínají státními svátky a krásnou krajinou venku. Zmizel sníh a vidíme zimou zdevastovanou krajinu, kde se pomaličku příroda vzpamatovává ze sněhových přídělů. Začínají rozkvétat stromy, keře, rozkvétají kytky a začíná nový měsíc, všem se krásně doplní data. Internet se najednou



přestane sekat. A všechno se vrací do svých kolejí. *Mirek Šíra 7. C*

Dobrý květen:

❖ přináší nám dobré počasí, jsme o měsíc blíže prázdninám a pronajmu si svého oblíbeného poníka. Natálie Vaňková

❖ dva státní svátky za sebou, školní výlet, exkurze do Vídně. Po květnu bude červen a v červnu bude teplo. Kvetou stromy. Claudia Člupná

❖ květen mám rád, protože brácha má narozeniny a já mu můžu sežrat dort.

❖ otvírá se aquapark (aspoň myslím). Martin Kundrát

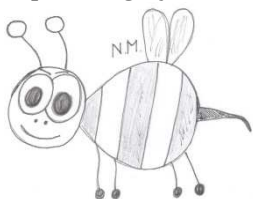
Špatný květen:

❖ v květnu se z tělocviku musí chodit ven běhat k vodě. Tím, že je teplo, lidí chodí o hodně víc ven a tím pádem je víc úrazů. Taky začínají

aktivněji létat včely, vosy i sršni, ale hlavně ty otravné mouchy. Kateřina Jurečková

❖ pořád je tu možnost, že bude sněžit. Ještě se nedá koupat a nedá se chodit pod splav. Lad'a Žlebek

❖ pro alergiky ne moc veselý čas. Kristýna Žáčková



❖ květen nemám rád, protože všechno kvete, a když má člověk alergii, tak to pro něho není moc dobré. Za chvíli se uzavírají známky a všichni se nechávají zkoušet. Rostislav Válek

❖ měsíc květen opět přivolał vosy, komáry a další hmyz, který nikdo nemá rád.

Proč je květen květen?

Pátý měsíc se jmenuje květen, protože v Japonsku vždy první den v pátém měsíci, tedy v květnu, začaly rozkvétat růžové květy sakury. Sakury jsou v Japonsku na každém rohu a Japonci a turisté je vždy obdivovali.

Valerie Běnková 7. B

Byla jednou jedna květina a ta měla hrozně krásný kvítek. Také byl jeden princ, který hodně stál o princeznu ze zdejšího hradu. Jednou se jí šel představit, ale nelíbil se jí... Z hradu šel smutný a zdrcený. Našel ale jednu krásnou květinu s krásným kvítkem. Vzal ji a další den ji přinesl princezně. Kytka se jí moc líbila a pojmenovala ji květiněk. Starala se o ni, poté se vzala s princem. Starala se o květinu celý život, milovala ji. Až umřel její manžel, řekla, ať pojmenují měsíc jara květen, aby až umře, na květinu nikdo nikdy nezapomněl.

7. B

Bylo, nebylo, žil nežil jeden hoch, jmenoval se Vumbar a měl sestru Evženii a oba byli královské krve. Žili šťastně a pokojně, ale... Na naší milou Evženii měl zálusk zlý černokněžník Christophorus. Jednoho dne byla princezna unesena. Díky její kráse a bohatství jejího otce se to dozvěděli i v dalekých zemích. Její zarmoucený otec rozesílal obrazy své dcery do končin známých i neznámých, až jeden doputoval k Janusovi z rodu Květonenců. Ten se rozhodl vydat se na cestu dalekou i nebezpečnou i velmi vysilující k černokněžníkovu zámku. „Chrisopherusi! Christophorusi!“ volal k oknům temného zámku. Vzápětí se mu dostalo odpovědi: „Vzdal se, cizince, je-li ti život milý!“ „Princezna ti nepatří!“ „Tak si pro ni pojď, ty lidský červe!“ Myslel si, že to Janus nepřijme, ale to se mýlil. Janus vnikl do věže a strhl se lýt

boj. Černokněžník metal jedno kouzlo za druhým a chlapec se jen stěží bránil. Najednou vše utichlo. Byl jen jeden vítěz a to byl Janus. K odemknutí princezny celý použil kouzelnou hůlku. Pak vyrazili zpátky na královský hrad. Král byl rád, že má zpátky svou dceru a zaslíbil ji Janusovi a celý měsíc pojmenoval po jeho rodu – květen.

Kristýna Šenkýřová 7. B

Druhé patro jelo do Třince



Hodně lidí rádo soutěží. Nevíme, jestli školní časopisy propadly stejné zálibě, ale pro jistotu jsme i my poslali naše malé Druhé patro do boje. Přesněji do jedenáctého ročníku soutěže o nejlepší školní časopis Moravskoslezského kraje, jejíž výsledky se letos

vyhlašovaly v Třinci. Pokud jste tam nikdy nebyli, můžete si přečíst, jak to na takové slavnosti vypadá.

Nejjednodušší je jet vlakem. Ten náš vyjíždí chvíli před sedmou hodinou. Cestou do Třince přestupujete jen dvakrát. Pokud se v tom městě vyznáte, nemusíte se ptát na cestu. Pokud zabloudíte, vždy vám někdo poradí, případně vás kus cesty dovede. A jsme tam – v městské knihovně. Máme dost času, můžeme si tedy prohlédnout ostatní školní časopisy, podívat se na malou výstavku fotografií, sednout si a povykládat. Blíží se desátá, je dobré najít dobré místo v sále. Někdo vybral třetí řadu (od konce), skoro všechna místa se zaplnila. Slovo si bere Petr Kantor, ředitel soutěže, všechny vítá a seznamuje s programem. Pak přivítá jednotlivé lektory, kteří povedou tvůrčí dílny – workshopy. Následuje rozdělení zájemců do dílen. Zhruba za hodinu a půl se zase všichni sejdem v hlavním sále. Petr Kantor zhodnotí tento ročník soutěže a začne vyhlašování v jednotlivých kategoriích. Někteří soutěžící pak prchají na vlak, my jdeme dokoupit zásoby na zpáteční cestu. Ve Frenštátě na nádraží vystupujeme přesně podle jízdního řádu v 16.10 hodin.

Co si poznamenali naši redaktoři o svém výletě?

Jaká byla cesta?

Z Frýdku-Místku do Těšína trochu drncala, jako letadlo. Na zpáteční cestě jsme prožili malé dějá vu (potkali jsme stejného pana průvodčího jako ráno). Vlaky jely na čas, Lukáš zažil návaly štěstí – našel mobil (svůj), podařilo se mu z krabičky vytřepat bonbony.

Jaký byl Třinec?



místních tady mívají červenobílý sněh.

Je to velké železné město. Když zabloudíte, můžete se procházet pěknou přírodou kolem řeky Olše (Olzy – po polsku), kolem hlavní cesty vedou široké chodníky lemované stromy, ve stínu spousty laviček. Knihovna, kde se celá ta sláva konala, je krásná, nová, uprostřed sídliště. Podle vyprávění

Jaký byl výsledek soutěže?



čekala jsem lepší...

Dostali jsme diplom za šesté místo v Moravskoslezském kraji. Co na to účastníci zájezdu?

Lukáš: výsledek je bravurní a chvályhodný

Julie: překvapilo mě to, je to pěkný výsledek

Katka: jsme nejmenší a přestože ne první, jsme nejlepší

Nikol: výsledek byl překvapivý,

Jaká byla tvůrčí dílna, které jsme se zúčastnili?

LARP – bylo to o tom, že nás učili vcítit se do dané role, např. Elf. Na papírku jsme dostali postavu a krátkou půlhodinu jsme se chovali jako ona. Skupinka lidí si tak vytváří svůj příběh.

Jaká byla konkurence?

Byla velká. Hodně velká. Časopis Komár překvapivě nezískal všechna první místa, na to nebyli zvyklí. *Julie, Kateřina, Nikol a Lukáš*

Filipojakubská noc – svátek všech čarodějnic

Ahoj, jsem čarodějnice Naděžna. Celý rok se musím schovávat v lese, jeskyních a v oblacích. V noci se však tajně vkrádáme do pokojíků dětí, občas je vystrašíme, sem tam vezmeme nějakou hračku a ony ji už nikdy



nenajdou. Jindy jim zase vyčarujeme zlé sny a různé věci, co nás baví. Ale v noci 30. dubna se všechny čarodějnice a čarodějové slétáváme na vrcholku Radhoště. Povídáme si, tančíme, směšné historky, co se nám za ten rok staly, taky přijdou vhod. Uvaříme si nějaký ten lektvar, potom poskakujeme kolem ohně a hlavně se dobře bavíme. Na tento den se vždy všichni těšíme. Ten den se nás všichni bojí,

ale najdou se i opovázlivci, kteří nás sledují. V tomto případě je chytíme, vymažeme jim paměť a uložíme do svého bytu. No, už musím jít, začínáme vařit lektvar.

Dominika Motyková 6. C

Za pár dní se sejdou všechny čarodějnice a s nimi i já. Musíme se na to připravit. Od babičky si vezmu nějaké staré koště a udělám kouzelný lektvar, kterým koště poliju, aby létalo. Potom jsem si musela koupit nový klobouk, svůj starý jsem minulý let ztratila. U toho všeho musím dávat ale velký pozor, aby mě doma nikdo neviděl a nezjistil, že jsem čarodějnice.

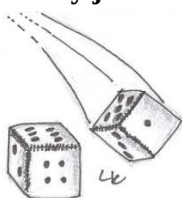
Adriana Adámková 6. C

Jsem čarodějnice Barča a už se hrozně těším na filipojakubskou noc. Všechny čarodějnice se sletíme na hoře svatého Unicorna, kde pak tancujeme kolem ohně, trestáme zlé lidi a vítáme jaro. Letos to ale bude jedinečné, protože díky silnému úplňku získáváme ještě větší moc. Na slet čarodějnic poletím s Kájou a Verčou a už se nemůžeme dočkat, protože je to náš první slet. Akorát že budeme muset vyletět dřív, protože nevíme, kde leží hora svatého Unicorna, není na žádné mapě, takže doufáme, že ji brzy najdeme.

Barbora Krupová 6. C

Starosti devátáků – jsem přijatý?

Kostky jsou vrženy...



Jsem trochu nervózní, všichni mi věří a já jsem je snad nezklamal, babička se už nemůže dočkat výsledků a děda by byl na mne velice pyšný, kdybych se dostal na průmyslovku.

Dominik Kuřec 9. C

Zatím ještě nevím, jak jsme dopadla, ale jsou to nervy. Dneska se to dozvím nějak kolem třetí hodiny. Sice na to furt myslím, ale doufám, že to dopadne dobře a na internetu uvidím, že jsem přijatá.

Adéla Křístková 9. C

Moje pocity jsou vyvážené, na jednu stranu se těším na výsledek, ale na druhou stranu mám z toho výsledku strach.

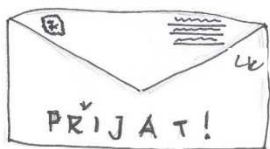
Jsem natěšená a doufám, že mě přijali, ale největší zklamání je z očekávání.

Veronika Bartoňová 9. C

Jak to asi bylo dřív?

Dnes odpoledne u našich dveří zazvoní listonoš. Pozdraví mne a já vezmu třesoucím se rukama obálku. Zavřu za ním dveře a přejdu do obývacího pokoje. Obálku položím ještě stále třesoucím se rukama. Hledím na bílou obálku a hlavu mi zaplňují nejrůznější myšlenky. Po chvíli seberu veškerou odvalu obálku otevřít. Natáhnu ruce po obálce s mrtvolnou barvou ve tváři, zvednu obálku, opatrně ji roztrhnu, rozevřu dopis a nevěřím vlastním očím...

Kristýna Trubačová 9. A



Dnes odpoledne u našich dveří zazvoní listonoš. Pozdraví mne a já vezmu třesoucím se rukama obálku. Chvilku tam budu stát a přemýšlet o své budoucnosti. Mám už posílat životopis do Mekáče nebo si jenom dělám starosti a opravdu mě někam vzali? Otevřu dopis a jsem opravdu překvapená, přece jen si nemusím dělat moc starostí.

Kateřina Voščeková 9. A

Jak to bylo teď?

Den, kdy mi přišly výsledky, začal hezky. Slunce svítilo, venku bylo teplo a já se nemohla dočkat, až přijdu ze školy domů a připojím se k internetu, kde škola zveřejňuje výsledky. Konečně jsem se připojila a výsledky byly pozitivní, měla jsem velkou radost. O týden později, tedy včera, jsem zjistila další výsledky na jinou školu, ale už jsem takovou radost neměla, protože jsme tam neviděla svoje číslo. Tak jsem zklamaně zavřela stránku.

Veronika Svobodová 9. C

Byl pátek 28. dubna a my již od osmé hodiny ranní netrpělivě očekávali a odhadovali výsledky. Nebylo přeci v zájmu školy, aby zveřejňovala seznam přijatých až v 15 hodin! Zkoušíme ve dvanáct, o půl jedné,

v jednu... Přišel čas, kdy škola skončila a my se museli vydat domů. Nyní už každý sám čekal se svým monitorem pevně svíraje klávesnici s prstem na klávese F5. Třetí hodina odbyla, čela se potila, čela se rosila, ruce se potily, mráz běhal po zádech... Nechtěl jsem být první, kdo odhalí to, to! Nevydržel jsem, nikdo nenapsal. Otevřel jsem ty stránky, našel výsledky a pak se už jen potutelně usmál, poskočil na židli a čekal na rodiče.

Jiří Kubica 9. C

To, že jsem přijatý na střední školu, jsem se dozvěděl SMSkou od rodičů. Sice jsem to tušil, ale i tak mi spadl kámen ze srdce a byl jsem rád, že jsem se dostal tam, kam jsem se chtěl dostat.

Jan Šenkýř 9. C

Na školu ve Frýdku jsem se dostal a zjistil jsem to doma. Když jsem procházel kolem mobilu, podíval jsem se na něj a měl jsem SMS zprávu. Ze školy mi napsali, že jsem přijat. Šel jsem to říct mamce, ale ona se to dozvěděla pět minut přede mnou. Tak jsem se podíval ještě na frengp.cz na listinu přijatých a tam jsem byl na 12. místě. Super! Jsem přijat na obě školy a určitě půjdu na elektrotechniku do Frenštátu na průmyslovku.

Dominik Kuřec 9. C

Fejeton - Děti si nehrají?

V dnešní počítačové době, kdy internet supluje rodiče, děti opravdu ztrácejí motivaci chodit ven. A ten, kdo ven chodí, je buď moc malý, nebo nevlastní zařízení s přístupem na internet.

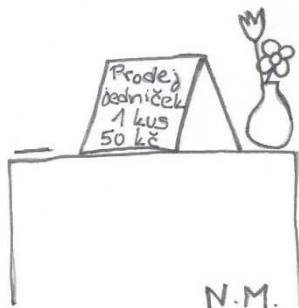
S tímto ale kategoricky nesouhlasí IT inženýr František Závislý: „Nikdo nám přeci nemůže diktovat, jak bychom měli nakládat se svým volným časem. Ve virtuální realitě se dá projít celá planeta Země, několik exoplanet a dokonce se v ní dá i nakupovat!” Zcela opačný názor pak ale zastává paní esoterička, veganka a ve volném čase nudistka Jarmila Zelená: „Je naprosto nepřipustné, aby děti měly přístup k vyspělým technologiím. Děti by měly lézt po stromech, sbírat bobule a to tak, jak je bůh stvořil. Vraťme se zase k přírodě! Vraťme se do lesů!” Tot’ názory dvou odborníků ve svém oboru. Za redakci bychom to shrnuli tímto: „Děti, chod’te ven, stromů se raději vyvarujte, ale nezanevřete na počítače a uče se, jak je obsluhovat, bude to potřeba!

Jiří Kubica 9. C

Burza známek

Ministerstvo školství přišlo s novou věcí a to s burzou známek. Návrh rychle prošel parlamentem a začal téměř hned platit.

Princip je takový, že žáci s výbornými známkami budou své výborné známky prodávat těm, co je nemají. Tímto způsobem by se mělo docílit lepších výsledků ve vzdělávání žáků, také by se měla zmenšit propast mezi chytrými snaživými dětmi a mezi hloupými a línými. Také by se mělo zabránit více šikaně, protože kdo bude přistižen při šikanování /mlácení / jiných jedinců, nebude smět chodit na burzu. Ředitelé škol



tuto novinku uvítali, protože se jejich škole dostávalo lepších výsledků a z toho i více peněz z vyhlášky o průměrech žáků. Zeptali jsme se taky dvou žáků, jak to vidí oni. Karel Jednička nám odpověděl, že se mu to líbí, sice bude mít méně jedniček, ale zato bude mít více peněz. Pepa Propadlík nám řekl, že se mu nápad také líbí, ale naznačil, že ceny jsou až nelidsky vysoké a že jestli se nesníží, brzy bude bez kapesného i bez celoživotních úspor.

Na závěr bych chtěl říct, že podle mého názoru je to věc dobrá a z pohledu statistik se zvýší inteligence českého žactva.

Vojta Kurdel 9. A

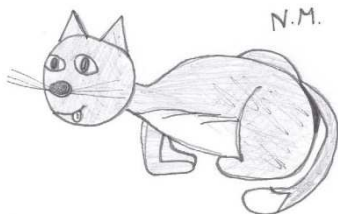
Zvířata v přírodopise

Jmenuji se veverka Meduňka. Jsem mrtvá veverka vycpaná vatou a sídlím v učebně přírodopisu v základní škole. Každý den, kromě víkendu, a každou hodinu za mnou přichází děti prohlížet si mne a z neznámého důvodu se mi a mým zvířecím kamarádům smějí nebo si nás taky fotí. Myslím si, že jsou dost hluchí a neumí se chovat, tedy hlavně když tam jsou žáci ze 7. B, to je přímo hrůza. Kdybych nebyla mrtvá, určitě bych z nich dostala několikrát infarkt či mrtvici. Nejhluchnější jsou ti vzadu, drbny nebo holky smějící se jako opice. Nejradši bych na ně poslala mého kamaráda orla, kdybychom tedy byli živí. Ale co, za ty roky jsem si na všechno už zvykla a učitelé se o mne starají perfektně.

Valerie Běnková 7. B

Jednoho dne, když jsme měli přírodopis, jsem při psaní zápisu zaslechla: „Hele, koukej, oni tam mají chybu!“ Rozhlédla jsem se kolem, ale nikdo výjimečně nemluvil. Náhle jsem zpozorovala malý pohyb, ale rozhodla jsem se to ignorovat. Po chvíli se začalo ozývat hlasů víc. „Kéž bychom tu nemuseli sedět!“ „Jo, to by bylo super zase se proletět venku.“ „Cože,

venku?“ V hlavě se mi ozval hlásek: „Ehm, ehm. Díky, že mě používáš.



Myslíš, že to byli tví nesmírně ukecaní spolužáci. Hm, tak to asi ne. Zkus laskavě používat mého bratra mozka! Díky.“ Že by to byly ty vycpaniny? Super, už asi začínám bláznit. „Za jak dlouho jí to asi dojde?“ „Myslím, že už asi jo!“ Vtom mi to došlo, jsou to ty

vycpaniny! Problém je v tom, že jak to zjistili, začali se překřikovat, až mě z toho rozbolela hlava. Crrr. „Už zvoní, už tu ty děcka nebudou oxidovat,“ zaradoval se orel. Další se taky přidali, ale to už jsem neslyšel. Začínala mi další hodina...

Kristýna Šenkýřová 7. B

Jedna rybka povídá: „Vidíš ty děti? Takoví parchoši! Fotí si zuby mojí kamarádky Fretky, sahají sově na peří a veverce kradou ořech! Ať už je konec.“ Crrr, zvoní, ještě že tak.

Michael Pospíšil 7. B

Jsem liška a často si povídám s orlem. Většinou si povídáme o tom, jak ty děti při zkoušení můžou o nás říct něco špatně. My se jim snažíme napovědět, ale ony nás asi neslyší. Také se bavím s veverkou. Ta mi vždycky poví spoustu zajímavých historek a příběhů z jejího života. Taky datel mi někdy něco řekne, ale on nerad mluví. Úplně nejlepší je noc, to všichni mluví jeden přes druhého a já se zase něco zajímavého dozvím.

Helena Vetešníková 7. A

Ahoj, jmenuji se liška Bystrouška. Sídlím v učebně přírodopisu a občas přemýšlím nad tím, jestli by ty děti neměly být tady vystavené s námi. Sleduji je všechny a vidím, že některé nedávají vůbec pozor a místo toho si něco kreslí nebo si píšou psaníčka. Když to vidím, chci je okřiknout, ale bohužel nemůžu. Vidím, jak je to nebaví a přitom je to tak zábavné učit se o nás. Když píšou písemku, tak někteří vůbec neví, někteří ví všechno, anebo taky opisují. Je to celkově velmi vtipné a velmi zajímavé je celé dny sledovat.

Kateřina Matušová 7. A

V učebně přírodopisu vždycky večer, když nikdo není ve škole, zvířata ožijí a prochází si školu. Ale předtím musí vypnout detektor pohybu. Potom celou školu proletí velký orel, a když je všechno v pořádku, zvířata vyjdou ven a celou noc si hrají. Ale my nikam nemůžeme, protože jsme přilepení k prknu.

Michal Hykl 7. A

Ahoj, já jsem orel Pepa a bydlím v učebně přírodopisu. Každý den krom víkendu a prázdnin mě a další zvířata navštěvují děti, co se přišly naučit něco do života. Jednoho dne ale nikdo nepřišel! Všichni jsme byli z toho smutní a rozrušení. Naši mysl ovládl strach, že nás nemají rádi. Liška Lenka dokonce začala brečet.

Marika Kňazovičová 7. A

Jak velkou rodinu bych chtěl mít a proč? 5. A

❖ Chtěl bych být sám, nemusel bych se o nic starat, nemusel bych řešit narozeniny, svátky, Vánoce, úmrtí a měl bych víc peněz.

❖ Chci mít velkou a šťastnou rodinu, protože chci žít americký sen. K tomu velkého psa, děti, manželku, pěknou zahradu, dobrou práci a kamarády. Bylo by to žůžo.

❖ Rodinu z pohledu lidí bez zvířat bych chtěl takto – mamka, tatka a naše dvě nebo tři děti. Rodinu z pohledu zvířat bych chtěla takto (finančně by to nevyšlo, je to jen sen☺): kuň – dva fríší koně, jejich hříbě, několik různých psů, spousta zvířátek domů, jako jsou různé hlodavci, želvičky, rybičky atd. Čícu bych chtěla taky, ale to všechno jen kvůli mé vysněné práci: VETERINĚ. Chtěla bych zvířata i hospitalizovat, takže bych tam chtěla mít i vedle domu ordinaci.

❖ chtěl bych malou rodinu, protože ve velké rodině bych se musel hodně stresovat. Rád bych měl jednoho kluka, protože kdyby byli dva, tak by se pořád hádali. Chtěl bych taky jednoho psa a papouška.

❖ chtěl bych mít asi čtyřčlennou rodinu (dětí by byli dva kluci), protože jsem si už vybral dům. Ten „můj dům“ má jen jednu ložnici a dva pokoje. Chtěl bych mít dva papoušky (samce a samičku), pár rybiček, tři ovečky.



❖ já bych chtěla mít hodně velkou rodinu, protože vím, jak je nudný život ve dvou dětech. A mám ráda děti (když jsou hodné)☺. Potom bych chtěla mít aspoň deset psů, aby byla legrace a nebyla nuda ☺. Potom pár domácích králíků, například tři zakrslé, tři beránky (beránci jsou králíci). Pak morčata, křečky a želvy. No a tak dále...

❖ moje budoucí rodina by měla být zhruba pětičlenná, dvě dcery a jeden syn. Chtěla bych bydlet v domě někde u lesa a ne v bytě (bo mám ráda přírodu). Chtěla bych mít andulku a kočku.

❖ až budu velký, tak bych chtěl mít desetičlennou rodinu: tři syny, jednu manželku a šest zvířat. Kočku, kocoura a ještě jednu kočku, jednoho psa boxeru a dvě border kolie. Chtěl bych mít tolik zvířat, protože mám rád zvířata a děti.

❖ chtěl bych mít jedenáct synů s věkovým odstupem – nejstarší o dva roky starší než nejmladší. Udělal bych z nich fotbalovou jedenáctku a hráli bychom fotbal.

Jak by se měl slavit Den dětí?

Každý rok se 1. červen slaví Den dětí. Jelikož jsem taky ještě dítě, tento



den si vždy užiju. Napadlo mě, že by letos město mohlo uspořádat velkou oslavu s obřím skákacím hradem, bazénem s tobogánem, obřím dortem, pitím a zvířaty zdarma. Hrály by se hry a rodiče by na nás měli být obzvláště hodně milí a i za průšvihů by se na nás nezlobili.

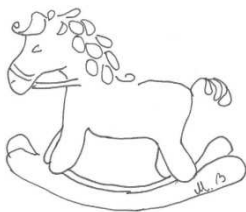
Dominika Motyková 6. C

Den dětí by se mohl slavit tak, že bychom dostali ředitelské volno a kdo by chtěl, tak by šel na náměstí a tam by byl připravený program. Mohla by tam třeba být soutěž o největšího ukecance celé školy. Kdo by tam nechtěl jít, tak by třeba zůstal doma a dělal si, co chtěl. Odpoledne bychom se přesunuli do školy a tam by byly různé společenské i sportovní hry. Potom by si děti zašly pro věci a ve škole by se přespalo.

Veronika Štarhová 6. C

Ve škole by se mohla udělat silná free wifi, abychom mohli hrát hry online.

Kuba Bartoš 6. C



Každý, kdo by vešel do školní budovy, by dostal kousek dortu a brambůrky. Ve třídě by se uskutečnila párty se šampánem a mnoha sladkostmi a jídlem. Na oběd by si každý mohl objednat, co chce. Při odchodu by každý dostal balíček chipsů a pití.

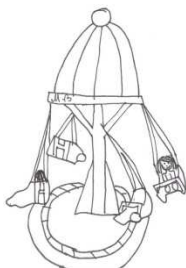
Šimon Šimulák 6. C

Na Den dětí by město pořádalo velkou oslavu a taky by koupilo každému dítěti, co chce. A ve škole bychom dostali jedničky.

Viktorie Vintonyaková 6. C

Město by na náměstí pořádalo oslavu. Byly by tam stánky, občerstvení, zábava pro děti menší i větší. A mohly by tam být i kolotoče. A škola by byla zavřená.

Adriana Pavlová 6. C



Děti by dostaly z každého předmětu, co mají ten den, jedničku. Měly by všechno zdarma a můžou jít do kina na věci od 18.

Matěj Schiller 6. C

Když na Den dětí nějaký dospělý uvidí dítě, musí mu dát 300 korun a koupit mu pizzu. A proto na Den dětí většina dospělých nejde ven.

Ondřej Petruš 6. C

Proč by se měl slavit Den dětí?

Tak jako se slaví Den matek, tak se slaví Den dětí, což znamená, že nám dospělí poděkují za to, že existujeme a že jim přinášíme radost do života. Podle nás si dárky zasloužíme, protože jsme nejhodnější bytosti na světě.

Tereza Křístková a Veronika Bartoňová 9. C

Upřímně netuším... Věřím, že kdysi to mělo smysl, děti dělaly rodičům radost, učily se a nedělaly blbosti. Ale dnes? Děti jsou strašné. Nejlepším kamarádem je jim mobilní zařízení a o děláním radosti nemůže být řeč. Stále by něco chtěly, ale neudělají pro to nic. Mělo by to být jako na Mikuláše, hodným dětem sladkosti a zlobivým uhlí a brambory.

Jiří Kubica a Patrik Davoine 9. C

Aby si děti odpočinuly po devíti měsících chození do školy a připravily se na další školní rok, který je po prázdninách čeká. Někteří si to sice možná nezaslouží, protože nechodili do školy, přesto Den dětí slaví také.

Zdeněk Kundera 9. C

Velká díra vedle školy? Určitě BAZÉN!

Škola staví bazén místo nového průchodu do školy, protože bazén je levnější. Do školy se přes bazén dostaneme lehce, stačí dát aktovku školníkovi, aby vám ji donesl do vaší třídy, pak se už jen stačí převléct

do plavek, nadechnout se a proplavat do šaten, usušit se, převléknout a jít do třídy.

Vít Vlček 7. A

Co bych dala za to, aby ta velká díra vedle školy byl bazén. Kdyby byl, tak bych z našeho okna vystrčila desku a mohli bychom skákat přímo z okna do bazénu. Teda nedokážu odhadnout jeho hloubku, ale po hlavě bych tam asi neskákala, bo bych si narazila kebulu. No ale bazén to nebude, dělají nám vchod a nové šatny, které se nám určo taky hodí. Ty staré jsou hrozné, vlastně až tak hrozné ne, jen tam máte místa jak sardinky.

Klára Veselá 7. A



Paní ředitelka se rozhodla pod okny školy postavit krásný velký hliněný bazén. Všichni si mysleli, že se v něm budeme koupat v horkých letních dnech, ale paní ředitelka rozhodla, že když škola bude hořet, budou děti skákat do bezpečí bazénu.

Dalibor Ott 7. A

Školní bazén by měl mít délku dva kilometry a šířku kilometr. Z každého okna tady ve městě by měl začínat tobogán, po celém obvodu by byla divoká řeka, vlny v něm by byly jako na moři a ze školy by se skákalo.

Pavel Fojtík 7. A

Jednoho dne napadlo školu, že by mohla udělat bazén a že by mohl být placený pro všechny i pro veřejnost. Měli nápad, že bazén by mohl být i venkovní i vnitřní. Začali kopat velkou jámu pro oba bazény. Jenže o bazéně se může jen zdát a z toho budou jen šatny, ale budou hezčí než ty staré.

Ondřej Kroupa 7. A

Tajemství tajemné zdi

❖ Za tajnou zdi, co dělníci vykopali, by mohl být tajný tunel. Mohl by vést do jádra Země. A vedle by byl ovládací panel, na něm je červený čudlík a ten kdyby někdo zmáčkl, tak zničí celý svět. Proto by tu zeď neměl nikdo bourat.

Natálie Vaňková 7. C

❖ Při výkopu na nové šatny se našla docela tajemná zeď. Otázka zní: Co za tou zdí je? Podle mě se tam nachází věc, kterou tam někdo nechal zazdít. Možná poklad, možná nějaká zbraň. Může to být taky bunker z druhé světové války. To nikdo neví, ale spekulací je hodně.

Kateřina Jurečková 7. C



❖ Za tajemnou zdí se skrývá tajný recept na svíčkovou se šesti knedlíky. Recept je speciální tím, že se do něj přidávají tři hrnce soli.

Claudia Člupná 7. C

❖ Za tajemnou stěnou se nachází stará místnost z dob vybudování školy. V místnosti jsou plány celé školy a její tajné chodby, o kterých nikdo neví.

Kateřina Štěpničková 7. C

❖ Mnoho lidí si myslí, že za tou zdí je poklad nebo něco tajemného. Pravda je ale někde jinde. Zeď byla postavena k tomu, aby jednoho dne nad ní přemýšleli žáci Tyršovy. Kdybyste tedy zeď zbourali, nejspíš za ní bude cedulka s nápisem: „Byli jste napáleni, vraťte se do tříd a dělejte něco smysluplného!“ A proto tam žádný poklad NENÍ!

Martin Kundrát 7. C

❖ Za touto zdí může být cokoliv, ale já si myslím, že tam není vůbec nic. Maximálně nějaká stará mrtvola nebo něco takového. Třeba zeď zbourají a uvidí se, co tam doopravdy je nebo není.

Ivana Babincová 7. C

Odpady kolem nás...



Každý den na ulici vídáváme různé předměty, které tam nemají ani co dělat. Nejčastěji je to plast. Někdo si toho ani nevšimá, protože to bere jako běžnou věc. Ale neměli bychom to přehlížet. Není to dobře, hlavně když se to děje čím dál tím častěji. Nikomu se nelíbí, když na

zemi vidí nějaký odpad. Většinou ho ale nezvedne a dělá, že si ho vůbec nevšiml. Nemůžeme to ale dávat za vinu těm, co ho nezvednou, ale těm, kteří ho tam nechají. Je to jednoduché, ale pro mnoho lidí asi všelijak složité. Vzít obal od čehokoliv, co jsme spotřebovali a vyhodit ho do odpadkového koše. Asi bychom to měli zkusit, není to tak těžké, jak se zdá.

Pavlaína Kantorová 7. C

Doba plastová v Trojanovicích

Množství odpadu kolem nás neustále roste. S plastovými odpady se potkáváme nejen doma nebo v obchodech, ale také kolem cest a chodníků, igelitové tašky nebo sáčky povlávají ve větru na stromech a keřích. Hodně lidí řeší otázku, co udělat, aby naši planetu plasty nezavalily.

Redaktoři Druhého patra se vydali na návštěvu sběrného dvora v Trojanovicích. Proč zrovna tam? V současné době mají asi nejlepší systém zpracování odpadu a jezdí k nim pro nápady lidé z širokého okolí.

Co je to sběrný dvůr?

Sběrný dvůr je přechodné shromaždiště odpadů. Odpady se sem dovezou, zváží a pak se třídí. Do tříděného odpadu patří plasty, papír, bílé a barevné sklo, nápojové kartóny a kovy.

Další odpad se nazývá objemný, patří sem například koberce a nábytek. Zvláštní zacházení vyžaduje nebezpečný odpad, to jsou třeba barvy a oleje. Na komunitní kompostárně končí větve a tráva, obec si sama vyrábí kompost, takže se nemusí používat hnědé kontejnery. Lidé navíc dostali zelené velké kompostéry a vyrábějí si kompost sami na zahradě.

Třídění plastů

Nejvíce nás ale zajímaly plasty. Ty se do sběrného dvora dostávají



dvojím způsobem. Určitě všichni znáte žluté kontejnery na plast. V Trojanovicích je vyváží jednou až dvakrát týdně (podle potřeby) obecní nákladní auto a doveze do sběrného dvora. Zde se obsah přesype na vysoký vozík a plasty se třídí podle druhu a barev. Jak vypadá takové třídění? Před

vozíkem jsou školní lavice a na nich velké plastové koše. Do nich se ručně třídí PET lahve podle barvy (modré, zelené, čiré) a také kelímky, různé sáčky. Až je některý koš plný, přesype se obsah do komory velkého lisu. Slisovaný balík může vážit až 180 kilogramů a obec jej prodá k dalšímu zpracování. Ceny se mění, nejdražší jsou bezbarvé PET lahve a hrubší fólie, kolem 10 tisíc korun za tunu, modré a zelené lahve jsou za poloviční cenu. Za směsný plast (například sáčky, tašky) nebo kelímky se nedává nic. Z plastů pak na skládce neskončí nic.

Druhou cestou, jak se plasty dostanou do sběrného dvora, je pytlový sběr. Občané Trojanovic mají možnost plasty vytrídít doma, dostanou na ně žluté pytle a čárové kódy. Až mají pytel (pytle) plné, dovezou je do sběrného dvora a pak se jim odpočítá 15 Kč z poplatku za odpady. Někteří občané tak poplatek za odpady vůbec neplatí. Za pytlový sběr vloni Trojanovice daly slevu 165 000 Kč. Žluté pytle se skladují ve střední části sběrného dvora, a když se zrovna netřídí obsah kontejnerů, přijde řada na ně. Podobná sleva se poskytuje za noviny a časopisy (za 10 kg sleva 10 Kč) a nápojové kartóny (1 pytel s dovozem do sběrného dvora za 10 Kč). Dá se říct, že asi třetinu odpadů (plastů, papíru a nápojových kartonů) přivezou občané v rámci pytlového sběru.

Třídění ve sběrném dvoře

Naším průvodcem v třídící místnosti byl pan Zdeněk Fiala. Vzpomínal, že když před pěti lety začínal odpad třídít, čekal jej za týden jeden vozík papíru a jeden s plasty a několik pytlů. Teď mohou třídít pořád, dva vozíky plastů jsou pravidelně, často se stane, že se kontejnery s papíry vyvázejí dvakrát za týden. Vytrídění vozíku s papíry trvá dvěma pracovníkům asi čtyři hodiny, vozík s plasty zabere více času. Odpadu



pořád přibývá, ale lidé se jej naučili třídít, protože pak platí méně za popelnice, jinak by to nedělali.

Pan Fiala říká, že je to potřebná práce, někdy sice smrdí (když v kontejneru skončí to, co tam nemá být), ale třídít odpad se musí a do budoucna to bude ještě důležitější. Sběrný dvůr bude ještě potřeba dál rozšířit. Problémem jsou někteří lidé, kteří dovezou odpad ke kontejnerům, a když zjistí, že černý (pro netříděný odpad) je plný, nasypou svůj odpad do kteréhokoliv barevného, co

stojí poblíž. Vše se pak musí ve sběrném dvoře vytřídit a není to dobrá práce.

Dozvěděli jsme se také, že občané platí jen za stavební odpad. Televize, elektrozařízení, skříně, koberce i nebezpečný odpad se odebírá zdarma.

Sběrný dvůr očima redaktorů Druhého patra

V úterý 2. května jsme přijeli na Obecní úřad v Trojanovicích na exkurzi do sběrného dvora.

Paní Monika Ondryášová, která má na starost odpady, nám řekla spoustu zajímavých věcí, zaujalo mě například, že 1 tuna odpadu stojí až 10 000 Kč, pet láhve se třídí podle barev, nejvíc je bílých plastů, vše se třídí ručně.

Překvapilo mě, že někteří lidé, když je jejich plastový kontejner plný, hodí plasty do papíru, však si to někdo vytřídí. Když budete třídít odpad, budou z vás mít zaměstnanci sběrného dvora radost a ušetříte jim práci. Třídění odpadu je potřebné.

Julie Šablaturová

V úterý jsme jako redaktoři časopisu měli domluvenou exkurzi do sběrného dvora v Trojanovicích. Už cesta byla zajímavá. Když jsme tam došli, tak nás hned paní Monika Ondryášová mile přivítala. Naše exkurze začala prohlídkou venku. Zjistili jsme, že se sběrný dvůr v Trojanovicích bude brzo rozšiřovat. Zavítali jsme taky do vnitřní části



sběrného dvora, kde nám bylo vysvětleno, jak se vlastně třídí odpad. Lidé, kteří jsou ochotní a mají čas, můžou svázat plasty do pytlů a odvézt do dvora. Tam se pytle rozříznou a budou se třídít pet láhve (které se třídí ještě podle barev), kelímky od jogurtů, různé sáčky, které se dají do lisu a folie.

Potom jsme se přemístili k třídění papíru. Stál tam velký vozík plný různých papírových výrobků. Na celý jeden ten vozík byli jeden až dva lidi a celé to třídění jim trvalo čtyři hodiny. Což je docela dlouhá doba. Pak už byl ale náš čas a my jsme museli jít. Mně se tam docela líbilo a bylo to docela i poučné.

Katka Jurečková

Exkurze se mi moc líbila, protože mě věci ohledně třídění odpadu zajímají a my jako rodina taky třídíme odpad. Vyznat se v jednotlivých

typech odpadu a jeho následné rozdělení do podrobných kontejnerů, jako třeba rozeznat pet láhev s namodralým odstínem od čiré lahve musí být fuška. Zaměstnanec tohoto sběrného dvora nás velmi pobavil a také nám řekl, že v odpadkových pytlích našli i mnoho nepěkných věcí. Celkově se mi tato exkurze moc líbila a jsem ráda, že jsem měla tu příležitost vidět, že naše planeta lidem není lhostejná a zájem třídít odpad narůstá.

Nikol Reková

Ve sběrném dvoře mě docela zaujalo, jak těžký může být balík pet lahví (až 180 kg). Dále mě překvapilo, že u odpadků pracují jen dva lidé, protože když nám řekli, kolik tun odpadu tam je na přetřídění, tak si to moc nedokážu představit. Docela mě překvapilo, co všechno jsou lidé schopní vyhodit, třeba psa nebo slepici a jiné specialitky. *Lukáš Kutáč.*



V Trojanovicích se nachází sběrný dvůr a tam jsme se s Druhým patrem přišli podívat. Dvůr se nachází za trojanovickou radnicí. Nachází se tam slisované odpadky nebo nové kontejnery. Věděli jste, že slisovaný plast může stát až 10000 Kč? V hale se třídil odpad důkladněji a nacházely se tam

lisy. Za dvorem je velký kompost, který nahrazuje popelnice na bioodpad. Byla to zajímavá exkurze.

Martin Kunderát

Jak třídí odpad v Trojanovicích a ve Frenštátě?

Pro porovnání: začátkem roku 2017 měly Trojanovice 2 557 obyvatel, Frenštát 10 887 obyvatel. Občané Trojanovic platí „Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu“ 410 korun, Frenštát 600 korun.

Čísla v tabulce poskytl Obecní úřad Trojanovice a Frenštátský zpravodaj (květen 2017).

	Trojanovice	Frenštát
papír (kg)	59 700	122 169
plasty (kg)	68 411	139 728
sklo (kg)	53 660	116 513
nápojový karton (kg)	5 202	7 915

Děkujeme paní Monice Ondryášové a panu Zdeňku Fialovi za zajímavé povídání o třídění odpadu.

Jak se lidé potýkali s odpady v roce 1955?

Zeptala jsem se svého dědečka Vojtěcha Šablatury.

Sklenice (mléko, pivo) již v této době byly vratné. Papírový odpad byl vzácný, odkládal se a používal na podpalování ohně v domácím kotli. Drobný kovový odpad se přidával ke kořenům ovocných stromů při nové výsadbě. Stavební odpad a kameny byly vítaným zdrojem pro terénní úpravy.

Biologický odpad putoval na hnůj, který se vyvážel na pole a zaorával. Špinavé nádobí se mylo v teplé vodě a co zůstalo, se dávalo kravám. Popeláři začali jezdit v roce 1960. Největší problémy s odpady nastaly s příchodem chatařů – vznikalo mnoho černých skládek.

Julie Šablaturová

Nové příběhy psa Baryka

Já Baryk a můj medvěd



Byl červenec a byli jsme na dovolené u jezera. Večer jsem se šel projít kolem jezera a uviděl jsem tam tmavě hnědého medvěda, který se šel k vodě napít. Šel jsem pomalu za ním a řekl jsem mu Ahoj. On se otočil a odpověděl. Řekl mi, že si v létě dělají zásoby na zimu a přes zimu spí v noře až do jara. A takhle to jde pořád. Nakonec jsme jeli domů a já se rozloučil s medvědem.

Karolína Špačková 6. C

Já Baryk a moje medúza

Tak je tu červenec, měsíc dovolených. Tento rok jedu se svým pánem k moři. Samozřejmě musím jet v kufru, protože pán bere celé auto věci. Cesta je strašně dlouhá. U moře jsem se koupal a narazil na divné stvoření podobné zvonu. Šťouchl jsem do toho packou a dostal divný šok. Lekl jsem se a zeptal se, kdo je. Odpověděla, že je medúza a že mám štěstí, že jsem se nedotknul její příbuzné čtyřhrance, ta by mi prý mohla vážně uškodit. Zeptal jsem se, jak se pohybuje, když nemá čtyři a ani dvě nohy jako můj pán. Odpověděla mi, že se nechá unášet proudem a vlna ji odnesla. Já se pak vrátil ke svému pánovi. *Petr Makový 6. C*

Já Baryk a můj krtek

Je březen, měsíc, kdy začíná jaro. Můj pán se jednou ráno probudil a podíval se na zahradu. Celá byla od krtinců. Pán si řekl, že to musí napravit, a tak jsem mu šel pomoci. Rozkopával jsem hlínu a v tu chvíli jsem narazil na krtka. Vůbec si nevšiml, že už se na něho pět minut dívám, a tak jsem na něj promluvil. Omluvil se, že vůbec nevidí, ale to že je u krtků normální. A že se bojí psů, a kdyby viděl, že je tu pes, tak tu vůbec nekope. Já jsem mu vysvětlil, že mu nic neudělám, tak se uklidnil. Pomohl mi opravit zahradu a pracoval tak rychle, že bych řekl, že ujde kolem 10 kilometrů za hodinu. Hezky jsme zahradu opravili, páníček mě pochválil a já se rozloučil s krtkem. Po těžkém dnu jsem byl tak utahaný, že jsem hned šel spát.

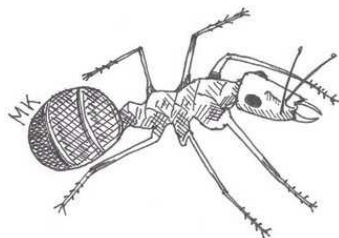
Barbora Krupová 6. C

Já Baryk a můj mravenec

Byl obyčejný letní den a já a můj pán jsme šli do lesa. Všude bylo moc horko, ale v tom lese bylo líp. Vrátili jsme se zpět a já zalezl do své boudy. Chvilku jsem seděl na místě a přemýšlel. V tu chvíli jsem uviděl mravence. Byl sám a tak jsme si začali povídat. Řekl mi, že bydlí s hodně sourozenci, babičkami, tetičkami, dědečky, strýčky a že je jich tam opravdu moc. Jsou velmi pracovití.

A potom ten malinký pracant řekl, že už musí jít. Rozloučili jsme se a já na tenhle kus řeči s mravencem nikdy nezapomenu.

Veronika Štarhová 6. C



Světová premiéra filmu v naší škole!

Promítání v počítačové učebně je zážitek na celý den, týden, měsíc, život. To naše bylo ve středu a dívali jsme se na třiminutový dokument o stavbě našeho hmyzího hotelu. Po fyzice jsme přišli do učebny a sedli si na židle. K promítání jsme dostali i kečupky. Takováhle promítání je lepší než hodina a navíc



taková šance není furt. Já jsem si to užila. Vlastně jsme se dívali na průběh stavby a na slavnostní odhalení Interhotelu Hmyzák. Byla to sranda a nakonec kečupky byly po celé počítačové učebně. Jako v kině.

Katka Jurečková

Řemeslo má zlaté dno

Dne 26. dubna 2017 se všichni kluci z 8. tříd zúčastnili programu, který nesl název Řemeslo má zlaté dno. Exkurze se uskutečnila v nedalekém městě Kopřivnice. Odjízďeli jsme po 4. vyučovací hodině, přesněji v 12:15 od kina. V místě expozice jsme mohli vidět nejružnější řemesla, která představovali studenti, co právě toto řemeslo studují. Mezi celkovými 20 řemesly jsme mohli vidět například zámečníka, truhláře, automechanika, elektrikáře. I když se někteří chlapci nechovali, jak by měli, myslím si, že celá akce byla velmi pěkná a zdařilá.

Dominik Jozek 8. A

Skákavý kamarád

Ahoj, jsem hopík. Skáču sem a tam. Můj majitel mě někdy háže do vzduchu, někdy mě hodí i ze schodů. Mám rád schovávanou. Zakutálím se někde pod skříň nebo pod postel a čekám, až mě majitel najde. Je to sranda. Jednou jsem se zakutálem pod psí boudu a museli mě vylovit koštětem. Na konci dne si jdu zdřímnout a načerpat nové síly do dalšího dne. Tak ahoj zítra!

Blanka Kvapilová 6. B

Ve škole je rušno!

Ve škole se pořád něco děje. Furt jsou nějaké změny. Teď je tu navíc tradiční sběr. U hlavního vchodu je obrovská kupa papíru a kartonu a děti se za chvíli nebudou mít jak dostat do školy. Vznikají tu barikády jako v Praze na Václavském náměstí. Je to tu, jako by nás někdo okupoval. No a pak je tu ještě stavba nových šaten. Neustálý hluk, zvuky vrtání a samý prach všude kolem. V hodinách se občas ani neslyšíme, a proto musíme v horku zavírat okna.



Pod okny je obrovský kráter jako po výbuchu bomby. Je to tu úplně staveniště.

Silvestr Adámek 9. A

Kolem naší školy se začala dít spousta věcí. S příchodem jara a teplého počasí se jakoby ze všech úkrytů vynořili řemeslníci. Před hlavním vchodem vznikly závěje z papíru, je problém projít do školy. Ti, kteří pomáhají se sběrem, se stále diví, co se to stalo. Vedle školy u sadu v zemi vznikla díra jako po meteoritu. Prý to mají být nové šatny, ale možná to bude přece jenom bazén.

Veronika Mladěnková 9. A

Školní sběrová akce

Tento týden je ve znamení sběrové akce. Naše škola jede na vítězství, je hezky, takže to vypadá, že zase vyhraje. Je toho víc, než jsme čekali...

Začalo to tím, že pán, který přiváží a odváží kontejnery, oznámil, že se mu porouchalo auto. Takže na středu jsme měli jenom dva kontejnery, jeden na karton a druhý na obyčejný papír. Jenže to nestačilo a sběr jsme museli ukládat vedle, kde vznikla taková menší ulička, kterou se dalo pěkně projít.

Další den jsme přišli a dozvěděli se, že další kontejnery přivezou nejdříve o půl deváté. Ale už od časného rána stála na dvoře auta naložená papírem.



Hromada se zvětšila tak, že se některé děti bály, že mezi nimi zabloudí. Nevěděli jsme, kam to dávat a v tu dobu přijel pán s kontejnerem. Papíru bylo tolik, že jsme museli povolat posily na pomoc. Naplnili jsme dva kontejnery, jenže přijížděli další lidé a z hromady vůbec neubývalo a všude byl jenom větší a větší nepořádek.

Nakonec se to od desáté do jedné trochu uklidnilo a my se snažili část papírů uklidit. Jedné hromady jsme se zbavili, ale pán s kontejnery řekl, že už ten den nepříjede. Doufali jsme, že nám prázdné

kontejnery vydrží. Mýlili jsme se. Od půl třetí do tři čtvrtě na čtyři stála na dvoře nekonečná fronta aut. Kontejnery byly hned plné, tak jsme zase museli stavět hromadu. Ve čtyři jsme to ukončili, a když jsem odcházel, bylo tam toho ještě víc než ráno...

Tomáš Hrachovec 9. A

Zprávy jako z Blesku!

Papírová apokalypsa!

Všichni pozor! Žáci a učitelé základní škola Tyršova se musí evakuovat! Školní dvůr je zasypan tunami a tunami papíru. Do atria se musíte prodírat mezi horami letáků z Kauflandu, novinami a kartóny. Někteří žáci už nevydrželi bloudit při marném hledání cesty mezi haldami papíru a do školy lezou okny. Okny do šaten vůbec neproudí sluneční paprsky. Dva kluci byli zavaleni sešity, ale stateční chlapci od sběru je bleskurychle vyhrabali. Toto tady ještě nebylo!!!

Blanka Kvapilová 6. B

Poslední dny je škola zaplavena tunami papíru. Pomalu se nedá dojít k šatnám. Nikdo nemá jak papír odvézt, auto určené k odvozu papíru se pokazilo. Nevíme, jak do pátku vydržíme přelézat papírové hory, které zavalily dveře. Doufáme, že už nikdo nepřiveze další papíry. Kluci, kteří pomáhají se sběrem, jsou nezvěstní někde v papírových horách.

Lucie Vaňková 9. A

Jak vyhrát sběrovou akci?

V noci bych se vydala vybrat popelnice, až bych nasbírala 200 kg. Pak bych po domě posbírala různé staré sešity, bločky, knížky, které se už rozpadají, jsou rozhryzané od myší, překousané ze všech stran, ty už nikdo číst nebude, tak proč je nedat do sběru.

Veronika Knebllová 9. C



Dalo by se vykrást papírnictví nebo je podplatit, aby nám dali všechn papír, sešity, co mají. K tomu bych přidala moje staré sešity a učebnice. Prohra? Vůbec, já bych vyhrála. *Veronika Bartoňová 9. C*

Já jsem papír donesla asi tak dvakrát, co jsem ve škole, tak bych mohla porušit tradici. Vydala bych se do největšího sběrného papírového dvora, uplatila bych hlídače a vše, co by tam leželo, bych sebrala, naložila na nákladák a dojela s ním do školy. Nevyhrála bych, protože nákladák by pod tíhou papíru jel pomalu, narvaný by byl k prasknutí. Byl by velký vítr, otevřely by se dveře a papír by uletěl. Ovšem řidič by si toho nevšiml a dojel by ke škole, kde by zjistil, že zbyl jen jeden malý leták.

Veronika Svobodová 9. C

Musíte každý den chodit aspoň kolem dvou velkých obchodů a posbírat všechny karton, co mají za prodejnu a ještě řekněte tátovi a mámě, ať domů nosí všechny nepovedené papíry z kanceláře úplně od všech zaměstnanců a potom doufejte, že neexistuje další magor, jako jste vy a vyhrajete.

Dominik Kuřec 9. C

Posadil bych se před bránu a vybíral papír od děcek dříve, než by došly do školy, potom bych to odevzdal sám.

Michal Křišťof 9. C



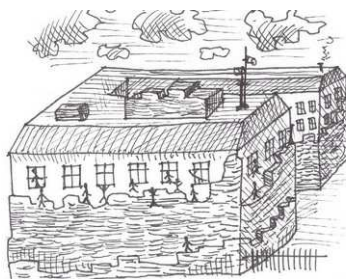
Začíná jarní sběr.



Hned první den se pokazilo auto.



Vyhlašuji 3. stupeň nebezpečí:



papírová kalamita!

Komiks

Na vydání 149. čísla Druhého patra se podíleli: Nikol Reková, Katka Jurečková, Pavlína Kantorová, Lukáš Kutáč, Martin Kundrát, Julie Šablaturová

Obrázky kreslili: Monika Blažková, Natálie Malíková, Lukáš Kutáč

Fotografie: Karel Šindler (str. 193, 206-210, 214-215), Petr Ondryáš (str. 195-196, 205, 206, 212, 213)

(Z)odpovědný vedoucí: Petr Ondryáš

e-mail: druhe.patro@seznam.cz

Tisk: LWR Graphic s.r.o. Frenštát p. R.

ZŠ a MŠ Tyršova 913, Frenštát pod Radhoštěm

Komiks: Martin Kundrát

<http://www.zsturfren.cz>

Vydáno 24. 5. 2017